

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2758

гр. София, 15.04.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в закрито заседание на 15.04.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

като разгледа дело номер **14187** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 АПК, вр. чл. 46а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/.

Образувано е по искане на И. З., [дата на раждане] в кралство М., гражданин на М., ЛНЧ [ЕГН], настанен в СДВНЧ – Любимец, чрез адв. Ш., за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № 2139/04.11.2019г. на директора на дирекция „Миграция“ МВР, с която е продължено принудителното настаняване за срок не по-вече от 6 месеца.

Искането за спиране е направено след постановяване на решение №1729 от 10.03.2020г. по адм.д. 14187/2020г. на АССГ(висящо) с което е отменена оспорената заповед. Мотивирано е с незаконосъобразност на оспорената заповед, липсата на пропорционалност и с чл.5 от ЕКЗПЧ, като твърди, че от неоправданото задържане се причиняват вреди вреди върху лицето.

Моли съдът да спре предварителното изпълнение на заповедта.

Съдът, след като се запозна с направеното искане и доказателствата по делото намира, че същото е процесуално допустимо. Направено е от лицето, което е адресат на Заповед № 2139/04.11.2019г. на директора на дирекция „Миграция“ МВР при наличие на висящо съдебно производство срещу заповедта и в срока по чл. 166, ал.2 АПК.

Разгледано по същество искането за спиране е НЕОСНОВАТЕЛНО предвид следното: Със Заповед № 5364з-909/03.05.2019г.на директора на дирекция „Миграция“ жалбоподателят е настанен принудително в СДВНЧ за срок от шест месеца за изпълнение на наложената ПАМ „Връщане до страната по произход, страна на транзитно преминаване, трета страна“.

С оспорената Заповед № 5364з-2139/04.11.2019г., издадена от директор на дирекция „Миграция“, на основание чл.44, ал.8, изр.3 от ЗЧРБ е продължено принудителното настаняване в СДВНЧ на жалбоподателя до отпадане на обстоятелствата по ал.6 и при изключенията на ал.8, чл.44 от ЗЧРБ, за срок не по-вече от 6 месеца, считано от

07.11.2019г.

Съгласно чл. 46а, ал. 1 от ЗЧРБ заповедта за принудително настаняване в специален дом може да се обжалва в 14-дневен срок от фактическото настаняване по реда на АПК. Жалбата не спира изпълнението на заповедта. Следователно предварителното изпълнение не е допуснато от административния орган, а е по силата на закона, от което следва, че се презумира наличието на една, повече, или всички предпоставки на разпоредбата на чл. 60 АПК. Заповедите подлежат на предварително изпълнение, без да е необходимо да се обосновава наличието на някоя от материалноправните предпоставки на чл. 60, ал. 1 от АПК. Съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение на заповедта по чл. 44, ал. 6, ал. 8 ЗЧРБ по силата на чл. 46а, ал. 1 ЗЧРБ вр. чл. 166, ал. 4 АПК при условията на чл. 166, ал. 2 АПК - само ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, която следва да бъде доказана.

Същевременно презумпцията по чл. 46а, ал. 1 ЗЧРБ за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 46а, ал. 1 от ЗЧРБ заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което с оглед препращащата норма на чл. 166, ал. 4 от АПК приложени следва да намери нормата на чл. 166, ал. 2 от АПК.

Лицето, което иска спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на административния акт, следва да докаже, че то ще доведе до засягане на значим негов интерес, противопоставим по значимост на посочените в нормата на чл. 60, ал. 1 от АПК, респ. да докаже реалната опасност от причиняването на значителни и/или трудно поправими вреди. Необходимо е освен това да са налице нови обстоятелства, т. е. такива, които не са съществували към момента на издаване на заповедта, за да се допусне спиране на изпълнението.

В процесния случай искането за спиране на изпълнението на издадената заповед не е подкрепено с доказателства, а само с твърдения за възможността на лицето да бъдат причинени тежки и непоправими психологически вреди. Изложените в жалбата доводи за фактическото ограничаване на свободата на лицето се включват в предвиденото от законодателя предварително изпълнение на заповедта за принудително настаняване в специален дом като принудителна административна мярка, поради което не може да е основание за дерогиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на акта. Не се твърдят и доказват други обстоятелства, свързани с принудителното настаняване, които могат да са основание по чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК за спиране на изпълнението на акта.

Поради изложеното съдът намира, че искателя не доказва наличието на значителни и трудно поправими вреди, които ще претърпи от допуснатото по силата на закона предварителното изпълнение на заповедта, поради което искането за спиране следва да се отхвърли.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Второ отделение, 32 състав, на основание чл. 166 АПК във вр. чл. 46а, ал. 1 ЗЧРБ

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на И. З., [дата на раждане] в кралство М., гражданин на М., ЛНЧ [ЕГН], настанен в СДВНЧ – Любимец, чрез адв. Ш., за спиране на

предварителното изпълнение на Заповед № 2139/04.11.2019г. на директора на дирекция „Миграция“ МВР, с която е продължено принудителното настаняване за срок не по-вече от 6 месеца.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-мо дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: